

результатів, впливає на підвищення ефективності засвоєння навчального матеріалу й мотивує в учнів інтерес до навчання, формує власну думку, впливає на організацію самостійної роботи та роботи в команді. Тож, особливості роботи з учнями полягають в успішності та їх задіяності. Вибір технологій обумовлюється цілями підготовки, змістом навчального матеріалу, професійною мотивацією, необхідністю формування комунікативних навичок і вмінь, необхідних у практичній діяльності учня.

1. Козлова Г.М. Методичні рекомендації і завдання з проведення тренінгу «Чи знаємо ми інтерактивні методи навчання?» для викладачів учасників Тренінг-курсу «Сучасні освітні технології». *ОНЕУ*. 2016. С. 33-36.
2. Мазко О. П. Інтерактивні технології формування культури педагогічної взаємодії майбутнього вчителя іноземних мов : навч.-метод. посібник. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2015. 96 с.
3. Методика викладання іноземних мов у профільних навчальних закладах / кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. Вид. 2-ге, випр. і перероб. К. : Ленвіт, 2017. 328 с.
4. Муравьева Л. М. Использование технологии интерактивного обучения на уроках английского языка в 9-11-х классах. *Научно-методический электронный журнал «Концепт»*. 2016. № S13. URL: <http://e-koncept.ru/2016/76158.htm>.
5. Пехота О.М. Підготовка майбутнього вчителя до впровадження педагогічних технологій: Навчальний посібник. К. : Видавництво А.С.К., 2016. 240 с.
6. Редько В. Психологічна характеристика формування інтерактивних компетентностей під час навчання іноземної мови. *Рідна школа*. 2015. № 8-9. С. 28-36.
7. Яльшева А.А. Мастер-класс «Интерактивность в преподавании английского языка». URL: <https://goo.gl/O0xk8b>

## **PERSONAGES' DIARIES AS AN AUTOCOMMUNICATIVE SPEECH GENRE OF REPRESENTED WRITTEN COMMUNICATION**

**Ольга Крюкова**

*викладач*

*Ізмаїльський державний гуманітарний університет*

The diary genre in world literature is one of the most original in terms of composition, form of narration and language. The interest in the study of this genre is due to the fact that it is personal diaries that are considered to be the most frank, credible and sincere works in literature.

Diaries are referred to the so-called «factographic prose», that is, prose for which deep analysis and generalization are not characteristic, and the narrative comes down only to fixing facts. In its literary form, a diary entry is «a systemic type of speech: narration with the elements of deliberation, reasoning with the elements of description, and also a free form of writing» [1, p. 149]. The diary as a literary work in the form of everyday entries fell into the literary discourse from real life. Ship logbooks, chronicles of military campaigns, travel notes served as the prototype of literary diaries. The communicative dominant in all texts of this kind is auto-communication, which suggests the frequency of entries. This factor determines the nature of the means used in the diary. The diary entries having a variety of themes form a certain sequence, which is discrete in nature and is reflected in the change of dates. The record «for oneself» is always associated with freedom of

expression, hence the implicit transfer of information, the intensive use of incomplete sentences, ellipses and abbreviations. Keeping a diary, in addition, involves the intersection of two areas: the sphere of written speech and the sphere of inner speech. Their interaction during the artistic transformation of the genre form of the diary leads to the increased lyrical expression, the emergence of a detailed introspection.

One of the pressing problems in the linguistic theory of the text is the study of literary communication. The subject of this work is the diary entries of personages as one of the components of literary communication. According to I.V. Arnold, a two-dimensional character of the subject-speech structure of a literary text leads to the fact that at the superficial level, the text is a complex entity that allows us to distinguish two types of literary communication: real and represented, fictional, in-text [2, p. 394]. Real communication is carried out by the author – text – reader line, and the represented one implements the communication of the personages in the text. The two types of communication are in constant interaction. Secondary communication (the communication between personages) is superimposed on primary communication. The scheme sender – message – receiver is supplemented by the links sender1 – message1 – receiver1.

The represented written communication can be performed in several varieties: letters, telegrams, notes, greeting cards, diary entries. One of the widely represented types of represented written communication besides letters is diary entries.

Written speech in the structure of a literary text is a complex phenomenon, it is not a simple fixation of the communication of the personages. Written speech in «secondary reality», which is a literary text, is created by the author of the work, which refers to one of the three components of literary communication. Creating a model of personages' written speech of a prose literary work, the author, on the one hand, relies on a similar model of natural speech communication and designs personages' written speech in which the parameters of real written speech are reproduced. On the other hand, the represented written communication, aimed at the co-creation of the reader, on the reader's perceiving consciousness, is subjected by the author of the work in the graphic space of the text to transformations associated with changes in the parameters of real written communication. Any transformations and modifications are due to the author's conception, intentions and content of the work.

Keeping a diary is a special type of text formation in communication activities. The peculiarity of this situation is due to the fact that when keeping diary entries, the subject and the addressee of communication appear in one person [3, p. 102]. This is the main feature of the pragmatic situation of keeping a real diary. The object component and the purpose of communication are connected with the basic idea of diary entries that is periodic recording of information. The contents of the record are information about the events of any sphere of life, the selection of which is limited by a temporal indicator: they should take place on the time interval between this recording act and the previous one. «The purpose of the activity, or rather its super task, is to preserve information about what happened» [3, p.103].

Preservation of the authenticity of written speech in a literary text is impossible without displaying its communicative nature. However, the auto-communicative character of the diary in the conditions of literary communication is only an imitation to a greater or lesser extent. On the one hand, the author of a work of art takes into account the auto-communicative characteristics of diary entries. On the other hand, there is a removal, softening of the parameters inherent in real diaries, which is due to the general communicative orientation of the work.

The auto-communication act, represented by the diary entries of the personages as a middle component of literary communication, can have the following scheme: Author – addressee

## *Text et culture. Bunyck 7.*

character – diary – Reader. At the level of intertextual communication, this type of written message preserves identity with the communicative orientation of the real one; at the level of non-text communication, the personage's diary entries acquire an addressed character, which violates the principle of intra-text communication.

The diagram of the represented auto-communication in the structure of a literary text can be expanded in cases where the content of the diary entries becomes known to other personages, the narrator: the auto-communicative message receives an unplanned addressee. It should be noted that, as a rule, in such cases, the subject of the diary entries, the events set forth in them, and the situations in which they are introduced into the act of perception by an unplanned addressee belong to different time plans. The specifics of these situations are explained and preceded by the speech of the author or narrator. For example: *What follows is an exact reproduction of the pages from Seymour's diary that I read while I was sitting on the edge of the bathtub. It seems perfectly orderly to me to leave out individual datelines. Suffice it to say, I think, all these entries were made while he was stationed at Fort Monmouth, in late 1941 and early 1942, some months before the wedding date was set.*

*«It was freezing cold at retreat parade this evening, and yet about six men from our platoon alone fainted during the endless playing of 'The Star-Sprangled Banner' [...]» [p. 343]*

Expanding the chain of the intertextual act of auto-communication is part of the author's intention and performs certain artistic tasks. Being essentially a self-directed communicative activity, the personage's diary entry in the literary text acquires additional functions.

The form of the diary is chosen by the author as a narrative device for the implementation of various goals: the representation of social problems in connection with the life and activity of the individual, the transfer of a subjective and evaluative attitude to the surrounding reality through the disclosure of the inner world of the character [5, p. 23]. The main communicative and pragmatic attitude of the author in a work of art is not only to reflect and reveal the soul of the personage, but also to realize the ideological and aesthetic orientation of the work.

The auto-communicative nature of diary activities eliminates the requirement of explicitness, a clear structural and logical organization. The fictitious sender and the fictitious addressee of the message are combined in one person. The represented diary activity, on the one hand, reflects these features, and on the other hand, remains sufficiently clear, since in a work of art the lack of a communicative orientation within this type of presentation is blocked by the general addressing of the entire text to the reader.

So, the constitutive feature of diary entries is the auto-communicative nature, which determines such features of their language design as coagulation, compression, associativity.

As a secondary communicative act, the represented written speech is fundamentally and completely related the features of real literary communication: the author – the reader. The desire to receive any action from the addressee of the primary act of communication is decisive in the construction and display of the secondary communicative act, in our case, the diary entries of the personages.

Thus, the diary genre is diverse and multi-layered, not only from the literary, but also from the language point of view. The characters' auto-communicative speech differs from its real prototype, has its own characteristics of organization and functioning in the structure of a literary text.

1. Skirgailo T. O. Teaching methodology to work on compositions of non-traditional genres. M.: Russian word, 2006. 352 p.

## Збірник наукових праць

2. Arnold I. V. Author's commentary in the novel of John Fowles «The Woman of the French Lieutenant». *Izv. Academy of Sciences of the USSR. Ser. Lit. and Language.* v. 44. No. 5. 1985. P. 393-406.
3. Radzievskaya T.V. Keeping a diary as a type of communicative activity *Reference and problems of text formation.* М., 1988. P. 95-117.
4. Salinger J.D. Nine Stories. Franny and Zooey. Raise High the Roof Beam, Carpenters. Moscow: Progress Publishers, 1982. P. 303-359.
5. Churilina L.N. (). Lexical structure of a literary text (communicative and anthropocentric aspects): Textbook. Benefit. Magnitogorsk: Magu, 2000. 102 p.

### ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНОСТІ ДІЄСЛОВОМ «LASSEN» ТА ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО ПЕРЕКЛАДУ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Ганна Кулинич

викладач

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

У німецькій мові існують особливі дієслова, які досить часто викликають труднощі при перекладі на рідну мову у студентів, які вивчають німецьку як іноземну. Це відбувається у зв'язку з тим, що дані дієслова мають певні граматичні і лексичні властивості, аналогів яких немає в українській мові. Вельми проблемним в цьому плані є дієслово «lassen», яке стало своєрідним каменем спотикання для багатьох, хто вивчає німецьку в силу його граматичних особливостей вживання.

Серед мовознавців, які досліджують проблеми модальності, прийнято вважати, що в німецькій мові модальних дієслів шість: *wollen, mögen, müssen, sollen, können, dürfen*. В даному питанні лінгвісти одноставні. Що стосується інших дієслів з модальним значенням, то з приводу їх включення до групи модальних ведуться активні суперечки.

Граматичний статус дієслова *lassen* також є предметом постійних дискусій германістів в силу його широкої семантики. Одні дослідники включають дієслово *lassen* до групи модальних (U. Abraham, 1988; P. Eisenberg, 1994; B. Rolland, 1997; G. Helbig, 1995 і ін.), інші ні (A. Redder, 1983; U. Engel, 1996; G. Diewald, 1999; R. Müller, 2001 і ін.) [1]. В силу своєї специфіки висловлювати широкий спектр значень дане дієслово отримало велике поширення в сучасній німецькій мові.

В якості самостійного дієслова *lassen* висловлює значення 'залишати (предмет)'; 'забувати' (в поєднанні з дієсловами *stehen* 'стояти', *hängen* 'висіти', *liegen* 'лежати' і з обставинами місця); 'залишати, покидати, кидати'. Як модальне дієслово, *lassen* має наступну семантику: 'спонукати (когось)'; 'давати привід (комусь.)', '(по)служити причиною (приводом) (до чогось)'; 'веліти, змушувати, доручати'; 'дозволяти, допускати, давати (можливість)'; *sich lassen* 'могти' [2]. Як бачимо, дієслово *lassen* здатне висловлювати не тільки модальне значення, а й може виступати як самостійне смислове дієслово.

Здавалося б, за своєю семантикою дієслово *lassen* нагадує модальні дієслова *sollen* і *dürfen*. Він може виражати можливість як дієслово *dürfen*, а також необхідність як дієслово *sollen*. Об'єднуючим всі три дієслова є те, що і можливість, і необхідність щоразу продиктовані волевиявленням іншої особи. З іншого боку, між дієсловом *lassen* і двома іншими дієсловами є одна вельми істотна відмінність. Якщо при дієсловах *sollen* і *dürfen*